

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 665 din 15.09.2021

Dosar nr.: 260/2021

Petiția nr.: 2605/05.04.2021

Petentă:

Reclamați:, Societatea Antena 3 S.A.

Obiect: publicarea unui text pe contul de socializare Facebook al prezentatorului TV, care lezează demnitatea persoanelor creștin – ortodocse

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul părților reclamate

– sediul procesual ales S.C:A. Cozmanciuc, Puiu & Asociații – București, str. A. P. Cehov nr. 2, etaj 2, apartament 6, sector 1 (Cristina Bunea)

Societatea Antena 3 S.A. - sediul procesual ales S.C:A. Cozmanciuc, Puiu & Asociații – București, str. A. P. Cehov nr. 2, etaj 2, apartament 6, sector 1 (Cristina Bunea)

II. Procedura de citare

3. În temeiul art. 20, alin.4, din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, prin intermediul adreselor nr. 2747/09.04.2021 și 2605/09.04.2021, a citat părțile pentru 11.05.2021

4. Totodată, Colegiul director a invocat din oficiu excepția necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării pentru aspectele și reglementările comunicării audiovizualului, în speță canalul Antena 3,

5. Procedura legal îndeplinită.

III. Susținerile părților

Susținerile petentei

6. Petenta sesizează Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la publicarea pe contul de socializare utilizat de reclamat în rețeaua Facebook, în data de 04.04.2021, a unui text care, în opinia petentei, discriminează comunitatea creștinilor ortodocși.

7. Astfel, reclamatul, a publicat o fotografie din timpul ceremonialului de la Miercurea

Ciuc, de sfințire a bucatelor cu ocazia sărbătoririi Paștelui Catolic, alăturând textul: ”**O diferență uluitoare, civilizantă, în raport cu buluceala balcanică ce domină la ortodocși. Cu tot regretul...**”.

8. Petenta consideră că, prin publicarea imaginii și a textului prin care reclamatul face această comparație, menită să inducă ideea, în spațiul public, că ortodocșii se bulucesc la procesiuni și adunări religioase, fără să poată prezenta o dovadă în susținerea acestei afirmații, creează un conflict religios între creștini. Astfel, petenta califică textul publicat de reclamat ca fiind discurs extremist și xenofob.

9. Petenta susține că reclamatul nu poate interveni sau critica organizarea procesiunilor religioase ale cultelor pe teritoriul României.

10. Mai mult decât atât, aceasta consideră că reclamatul dorește să creeze un conflict religios între creștini, prin afirmația ”**O diferență uluitoare, civilizantă**”, sugerând ideea că ortodocșii nu sunt civilizați, iar catolicii îi pot ”civiliza” pe aceștia. Aceasta precizează că intervenția reclamatului este o mostră de incultură și segregacionism din partea sa, întrucât fiecare cult religios se organizează conform propriilor statute, conform prevederilor art.29, alin. 3, din Constituția României.

11. Petenta subliniază calitatea deținută de reclamat, aceea de jurnalist, care reprezintă o circumstanță agravantă, întrucât codul deontologic îl obligă să rămână echidistant, obiectiv, în sprijinul bunei informări a cetățenilor și să probeze orice fel de afirmație făcută în spațiul public. Astfel, aceasta solicită Consiliului să constate caracterul xenofob al textului, prin utilizarea expresiei, ”buluceala balcanică”, întrucât din zona balcanică fac parte opt țări, nu doar România, pe teritoriul cărora se afla atât creștini ortodocși, cât și creștini catolici, precum și cetățeni de alte confesiuni religioase.

Sușinerile reclamațiilor

12. Reclamatul, prin notele scrise depuse la dosar, precizează că a parcurs integral plângerea și indică faptul că expresia ”buluceală”, potrivit definiției literare, se referă la înghesuiala specifică unor astfel de evenimente, relatate pe larg de întreaga presă românească. Acesta precizează că există, din păcate, mii de surse publice (tv, radio, presa scrisă, online) ce dovedesc această realitate de netăgăduit. La astfel de evenimente, există chiar și intervenții ale Poliției, Jandarmeriei, Ambulanței, care se confruntă cu efectele acestui fenomen.

13. Acesta susține că menționarea în postarea sa a expresiei ”cu tot regretul” arată că nu a dorit să jignească sau să discrimineze pe nimeni, cu atât mai mult cu cât acesta declară că este creștin ortodox, într-o astfel de interpretare fiind implicit o auto-critică. Acuzațiile despre încălcarea drepturilor omului sau crearea unui conflict religios reprezintă exagerări evidente, nesuținute de vreo probă concretă.

14. Față de remarcile petentei, reclamatul susține că respectiva critică face parte din atitudinea profesională, obligatorie, ca jurnaliști, inclusiv asupra unor procesiuni religioase, dacă există motive întemeiate. Astfel, reclamatul consideră că plângerea are un caracter forțat, o interpretare profund subiectivă în raport cu drepturile și libertățile noastre.

15. Societatea reclamată precizează că nu are legătură cu textul publicat de jurnalist și,

implicit, nu sunt incidente prevederile O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

16. Astfel, reclamatul susține că textul publicat se încadrează în limita libertății de exprimare și a indicat aspecte relevante în speță, din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la art 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

17. Cu privire la criticile care pot fi aduse politicienilor (și, similar, celorlalte persoane publice) CEDO a statuat că: „Limitele criticii acceptabile sunt mai largi cu privire la politicieni decât în raport cu indivizii obișnuiți. Spre deosebire de cei din urmă, politicienii trebuie să accepte în mod inevitabil și conștient verificarea strictă a fiecărui cuvânt și faptă, atât din partea jurnaliștilor cât și a marelui public, și, în consecință, trebuie să dovedească un grad mai mare de toleranță.” (Lingens vs Austria, Oberschlick vs. Austria și altele). Pentru persoanele care, chiar nefiind politicieni, sunt persoane publice care intervin asupra subiectelor generale care suscită o dezbatere publică, CEDO s-a pronunțat similar în spețele Arbeiter vs Austria, Nielsen și Johnsen vs. Norvegia, Ierusalem vs Austria.

18. „Curtea a reiterat principiul potrivit căruia în domeniul dezbaterilor și discursurilor politice, art. 10 par. 2 din Convenție lasă un spațiu extrem de redus pentru restricții ale libertății de exprimare, astfel că limitele criticii admisibile sunt mai largi când aceasta vizează persoane politice, acestea din urmă expunându-se deliberat și inevitabil unui control atent atât din partea presei cât și din partea publicului, în general, ceea ce impune politicienilor să manifeste un grad ridicat de toleranță sub acest aspect” (cauza Lopes Gomes da Silva c. Portugaliei, nr. 37698/97, par. 30, C.E.D.O. 2000-X, cauza Eon c. Franței, cererea nr.26118/10).

19. Cu privire la ideile exprimate și la modul în care acestea se exprimă: „libertatea de exprimare, garantată de articolul 10 paragraful 1...sub rezerva paragrafului 2 al articolului 10 acoperă nu numai „informațiile” și „ideile” primite favorabil sau cu indiferență ori considerate inofensive, dar și pe acelea care ofensează, șochează sau deranjează” (Lingens vs Austria; Hadyside vs Regatul Urât)

20. „Libertatea presei include apelul la un grad ridicat de exagerare și chiar provocare” (Dalban vs Romania).

21. „Curtea în mod repetat a subliniat în jurisprudența sa că satira este o formă de expresie literară și de comentariu social, care, prin exagerarea și distorsionarea realității, în mod natural urmărește să irite și să provoace. Acesta este motivul pentru care Curtea reclamă o deosebită atenție în examinarea oricărei ingerințe în libertatea de exprimare a unui artist sau a altei persoane care alege să se exprime în acest mod (cauza Tușalp c. Turciei, nr. 32131/08 și 41617/08, par.48, 21 februarie 2012)”.

22. Conform dispozițiilor art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului: „Orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică statele să supună societățile de radiodifuziune, de cinematografie sau de televiziune unui regim de autorizare.

23. Exercițarea acestor libertăți, ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională,

integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății sau a moralei, protecția reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești".

24. Dacă se are în vedere că libertatea de exprimare este reglementată în mai toate Constituțiile statelor lumii civilizate, se poate spune, fără teama de a greși, că libertatea de exprimare este un drept esențial atunci se vorbește despre o societate democratică, pentru că el creează condițiile necesare exercitării altor drepturi ale omului. Pentru a putea exprima opinii în cunoștință de cauză, este însă deseori nevoie să se dețină anumite informații. Astfel, dreptul la liberă exprimare este strâns legat de un alt drept, și anume acela de a avea acces la informație. Libertatea de exprimare aparține fiecărei persoane în parte, tot astfel cum dreptul de a căuta și de a primi informații nu este numai al indivizilor, al publicului, ci și al presei, care trebuie, la rândul ei, să le primească și să le transmită publicului.

25. Curtea de la Strasbourg a subliniat de mai multe ori că libertatea de exprimare constituie unul dintre fundamentele esențiale ale unei societăți democratice, una din condițiile primordiale ale progresului acesteia și ale împlinirii fiecărei persoane.

26. Referitor la conținutul și caracteristicile libertății de exprimare, este de reținut că sunt cuprinse următoarele:

27. Dreptul de a exprima idei și opinii în public și în privat, prin orice mijloc ales de o persoană: oral, în scris, prin presă, prin publicații, pe suport electronic, prin studii științifice, literatură, pictură, sculptură, design, muzică, teatru, film, televiziune etc. Practic, felul în care libertatea de exprimare se poate manifesta este nelimitat în privința mijlocului ales, evoluția tehnicii făcând posibilă folosirea unor forme de transmitere a ideilor necunoscute la momentul redactării documentelor;

28. dreptul de a transmite idei, fără a ține cont de frontiere, adică oriunde și oricând;

29. dreptul de a transmite și de a primi informații, în orice formă și indiferent de frontiere, prin orice mijloc ales de o persoană.

30. Încă de la prima sa hotărâre importantă în acest domeniu, în cauza Handyside c/Royaume-Uni, CEDO a statuat, într-o formulă care este preluată aproape ca o clauză de stil în toată jurisprudența sa subsecventă în materie, că „libertatea de exprimare, consacrată în paragraf. 1 al art. 10 constituie unul din fundamentele esențiale ale unei societăți democratice, una din condițiile primordiale ale progresului ei". Sub rezerva paragraf. 2 al aceluiași text, libertatea de exprimare privește nu numai „informațiile" sau „ideile" apreciate favorabil sau considerate ca inofensive sau indiferente, dar și pe cele care contrariază, șochează sau neliniștesc; aceasta este exigența pluralismului, a toleranței și a spiritului de deschidere într-o societate democratică. Instanța europeană a evidențiat întotdeauna „importanța crucială a libertății de exprimare, ca una dintre condițiile prealabile ale unei bune funcționări a democrației". De asemenea, ea a decis că, astfel cum apare consacrată de art. 10, libertatea de expresie este însoțită de excepții care impun o interpretare restrictivă, iar nevoia de a opera restrângeri ale acestei valori fundamentale a unei societăți democratice trebuie să fie stabilită în mod convingător.

31. În ceea ce privește subiectul dezbătut în cadrul postării publicate pe pagina de facebook, la data de 04.04.2021, reclamatul susține că acesta este unul de interes

public și vizează unul din aspectele larg dezbătute în presă la începutul lunii aprilie, dat fiind contextul pandemiei și organizarea unei ceremonii religioase foarte importante la care au participat mai mulți oameni - Pastele Catolic. Faptul că respectivul subiect era de interes public rezultă și din faptul că acest subiect a fost dezbătut și în cadrul altor publicații.

32. În cadrul textului publicat de către reclamant, în data de 04.04.2021, pe pagina sa de socializare Facebook, nu au fost folosite cuvinte jignitoare, ci au fost utilizate expresii apte să capteze atenția asupra importanței problemei supuse analizei, respectiv organizarea unor procesiuni religioase de mare importanță la care participă un număr mare de oameni și necesitatea respectării regulilor impuse de autorități, evitarea îmbulzelilor (specific evenimentelor organizate pe teritoriul țării noastre).

33. Modalitatea de a transmite informațiile, precum și tonul utilizat se înscriu în libertatea lăsată jurnalistului de a alege mijlocul cel mai adecvat pentru transmiterea mesajului, fără ca aceasta să reprezinte o rea-credință sau o discriminare din partea acestuia, fiind recunoscut de CEDO faptul că libertatea de exprimare presupune și protejarea modalității în care acesta se exteriorizează.

34. „Hotărârile CEDO indică principiul conform căruia adevărul obiectiv al afirmațiilor nu trebuie să fie singurul criteriu de luat în considerare de instanțe, elementul determinant trebuind să fie buna credință a autorului afirmațiilor care afectează reputația părții incriminate. În consecință, atunci când persoana acuzată de săvârșirea unui delict de presă nu poate dovedi întru totul exactitatea afirmațiilor făcute, este necesară analiza atitudinii subiective a acesteia în raport atât cu adevărul afirmațiilor sale (verificând dacă a cunoscut sau nu că acestea sunt false, precum și dacă a depus diligențele necesare, în circumstanțele date, pentru a verifica autenticitatea afirmațiilor), cât și cu scopul demersului jurnalist (verificând dacă a urmărit să informeze opinia publică asupra unor chestiuni de interes public, îndeplinindu-și astfel îndatorirea de a răspândi informații și idei asupra unor subiecte de interes public, chiar dacă acesta implică uneori în mod inerent afectarea reputației persoanei vizate, sau a avut numai intenția de a afecta în mod gratuit reputația acesteia)”. ”

35. Astfel, în raport de cele arătate mai sus, reclamantul precizează că se poate reține că acesta a dorit să atragă atenția asupra modului în care se pot desfășura lucrurile în contextual pandemiei dacă oamenii respect regulile impuse de autorități și nu se manifestă acel spirit balcanic (care presupune îmbulzeală), care a fost remarcat la alte procesiuni religioase ortodoxe.

IV. Motivele de fapt și de drept

36. **În fapt**, Colegiul director este chemat să analizeze în ce măsură textul publicat de un jurnalist pe contul său facebook, în data 04.04.2021, se încadrează în limita libertății de exprimare: ”diferență uluitoare, civilizantă, în raport cu buluceala balcanică ce domină la ortodocși. Cu tot regretul...” ”

37. Astfel, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru a fi acceptată o ingerință în dreptul de exprimare, aceasta trebuie:

38. **să fie prevăzută de lege** (care la rândul ei trebuie să îndeplinească anumite calități: să fie previzibilă și accesibilă),

39. **să urmărească un scop legitim,**

40. să fie necesară într-o societate democratică și
41. să fie proporțională cu scopul urmărit (Corneliu Bârsan, *Convenția europeană a drepturilor omului*, vol. I. Ed. C.H. Beck, București, 2005, p. 769-801).

42. **Ingerința să fie prevăzută de lege**

43. **Prima condiție, existența unei prevederi legale**, a normei juridice care stipulează ingerința statului în exercitarea dreptului la liberă exprimare este îndeplinită de art. 2 alin. (1) și art. 15 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, modificată și republicată. Textele normative sunt **previzibile și accesibile**, conforme cu standardele consacrate de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

44. **Ingerința să urmărească un scop legitim**

45. Scopul legitim urmărit prin posibila ingerință a statului în dreptul la libera exprimare, în speța de față, nu se impune necesitatea protecției demnității persoanelor din categoria profesională menționată.

46. Deși, primele două condiții pentru limitarea libertății de exprimare sunt îndeplinite, **în cele ce urmează probăm faptul că, în speță, interferența statului în libertatea de exprimare nu “este necesară într-o societate democratică,,.**

47. **Necesitatea ingerinței**

48. În analiza declarației potrivit testelor stabilite în jurisprudența CEDO, demonstrăm că nu există motive „relevante și suficiente“, care să justifice necesitatea ingerinței statului în libertatea de exprimare din perspectiva unei „nevoi imperioase“ (“pressing social need”).

49. Existența unei „nevoi imperioase“ a unei restricții privind libertatea de exprimare trebuie să fie stabilită într-o manieră convingătoare, autoritățile naționale având competența evaluării existenței acestei condiții, dispunând de o marjă de apreciere (a se vedea Corneliu Bârsan, *Convenția Europeană a drepturilor omului*, Comentariu pe articole, Vol. I., Ed. All Beck, București, 2005, pag. 801.)

50. Marginea de apreciere a statelor se stabilește potrivit standardelor minime ale CEDO (vezi *Handyside v. United Kingdom* par. 48 și par. 49).

51. **Elemente luate în considerare la stabilirea necesității ingerinței statului în libertatea de exprimare**

52. În cele ce urmează prin analiza standardelor minime CEDO se probează că nu există o necesitate pentru ingerința statului în limita libertății de exprimare, având în vedere următoarele elemente: **obiectivul urmărit de reclamată prin declarație, conținutul, contextul în care a avut loc declarația, rolul în societate al persoanei, autor al textului publicat.**

53. **Obiectivul urmărit de reclamat**

54. Obiectivul urmărit de reclamat a fost să expună publicului modul în care credincioșii catolici sărbătoresc la Miercurea Ciuc Paștele Catolic, în contextul regulilor impuse de pandemia cu virusul SARS-Cov-2. Astfel, în opinia reclamatului, minoritatea

religioasă catolică a respectat în mod exemplar regulile de distanțare socială comparativ cu minoritatea religioasă a creștinilor ortodocși care se îmbulzesc la procesiunile religioase.

55. Raportat la primul element, nu se impune interferența statului în limitarea libertății de exprimare, partea reclamată a urmărit să informeze opinia publică cu privire la un subiect de interes public.

56. Conținutul declarației

57. Potrivit conținutului ei, textul reprezintă o informație a unui jurnalist, o poziție într-un subiect de interes public: respectarea normelor de distanțare ca măsură preventivă a propagării virusului SARS-Cov-2.

58. De asemenea, Colegiul director constată că, în speță, **nu există niciun element de incitare** împotriva unor cetățeni pe baza criteriului convingerilor religioase, în contextul în care convingerile reclamatului sunt creștin-ortodoxe și, astfel, ar putea să reprezinte o auto-ironie. În speță, nu suntem în prezența unui „**pericol evident și prezent**„ (clear and present danger), existând posibilitatea de reacție publică la adresa declarațiilor părții reclamate.

59. Nici sub acest aspect nu se impune limitarea libertății de exprimare.

60. Contextul în care a avut loc declarația

61. Suntem în prezența unui text publicat pe rețeaua facebook, de către un jurnalist, care are rol de a informa opinia publică. Acesta atrage atenția asupra modului în care creștinii ortodocși participă la sărbătorile religioase, oferind modelul catolicilor, de a organiza și de a respecta regulile, cu ocazia sărbătoririi Paștelui Catolic.

62. Nici sub acest aspect nu se impune limitarea libertății de exprimare.

63. Rolul în societate a persoanei, autor al afirmației

64. Rolul, poziția autorului declarației, obiect al plângerii, este determinant din perspectiva analizei limitei libertății de exprimare.

65. Partea reclamată este un jurnalist cu rol activ în informare și formarea opiniei publice.

66. Acest rol al reclamatului are o importanță crescută din perspectiva tragerii unui semnal de alarmă, arătând modele pozitive, informând opinia publică.

67. „Limitele criticii acceptabile sunt mai largi cu privire la politicieni decât în raport cu indivizii obișnuți. Spre deosebire de cei din urmă, politicienii trebuie să accepte în mod inevitabil și conștient verificarea strictă a fiecărui cuvânt și faptă, atât din partea jurnaliștilor cât și a marelui public, și, în consecință, trebuie să dovedească un grad mai mare de toleranță.” „Una din principalele caracteristici ale democrației constă în posibilitatea pe care ea o oferă de a rezolva prin dialog, fără a se recurge la violență, problemele pe care le are de soluționat un stat, **chiar și atunci când acestea sunt extrem de dificile sau stânjenitoare, iar democrația se „hrănește” din libertatea de exprimare**”. (ibidem, pct. 66).

68. Rolul în societate al autorului declarației nu justifică ingerința statului în exercitarea dreptului la libertatea de exprimare.

69. **În drept**, în soluționarea prezentei sesizări apreciem că sunt incidente următoarele texte de lege:

70. art. 10 și art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale;

71. art. 1 alin. (3), art. 16, art. 29 și art. 30 din Constituția României, revizuită în 2003;

72. art. 2 alin. (1) și art. 15 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare O.G. 137/2000);

73. art. 2. alin. (8) din O.G. 137/2000 potrivit căruia „prevederile ordonanței nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație”.

74. **Concluzii**

75. Exprimarea liberă a opiniilor și credințelor, chiar și a celor nepopulare sau atipice, reprezintă condiția fundamentală a existenței unei societăți vii și capabilă de dezvoltare.

76. În nenumăratele decizii asupra libertății de exprimare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că acest drept „**acoperă nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență ori considerate inofensive, dar și acele care șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței, spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică,**„. (CEDO, Lingens c. Austriei, nr. 9815/82, hotărârea din 08.07.1986).

77. **Exprimarea liberă a opiniilor și credințelor, chiar și a celor nepopulare sau atipice, reprezintă condiția fundamentală a existenței unei societăți vii și capabile de dezvoltare.**

78. Pentru considerentele de mai sus, având în vedere **obiectivul urmărit de reclamat, conținutul declarației, contextul în care a avut loc, rolul în societate al persoanei, autor al afirmației,**

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Faptele sesizate nu întrunesc elementele constitutive ale art. 2 alin. (1) coroborat cu art. 15 din O.G. 137/2000, republicată, textul publicat se încadrează în limitele libertății de exprimare prevăzute de art.2 alin.(8) din același act normativ.

2.O copie a hotărârii se va transmite părților:

VI. Modalitatea de plată a amenzii: -

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita:

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată**

și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări online din data de 15.09.2021 au fost:

ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru, DIACONU Adrian – Membru, GRAMA Horia – Membru, HALLER István – Membru, LAZĂR Maria – Membru, MOȚA Maria (online) – Membru, POPA Claudia Sorina – Membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui C.N.C.D. nr. 138 din 24.03.2020.

**ASZTALOS Csaba Ferenc
Membru Colegiul Director,
Președinte C.N.C.D.**

Data redactării: 28.09.2021, M.L./A.B.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.